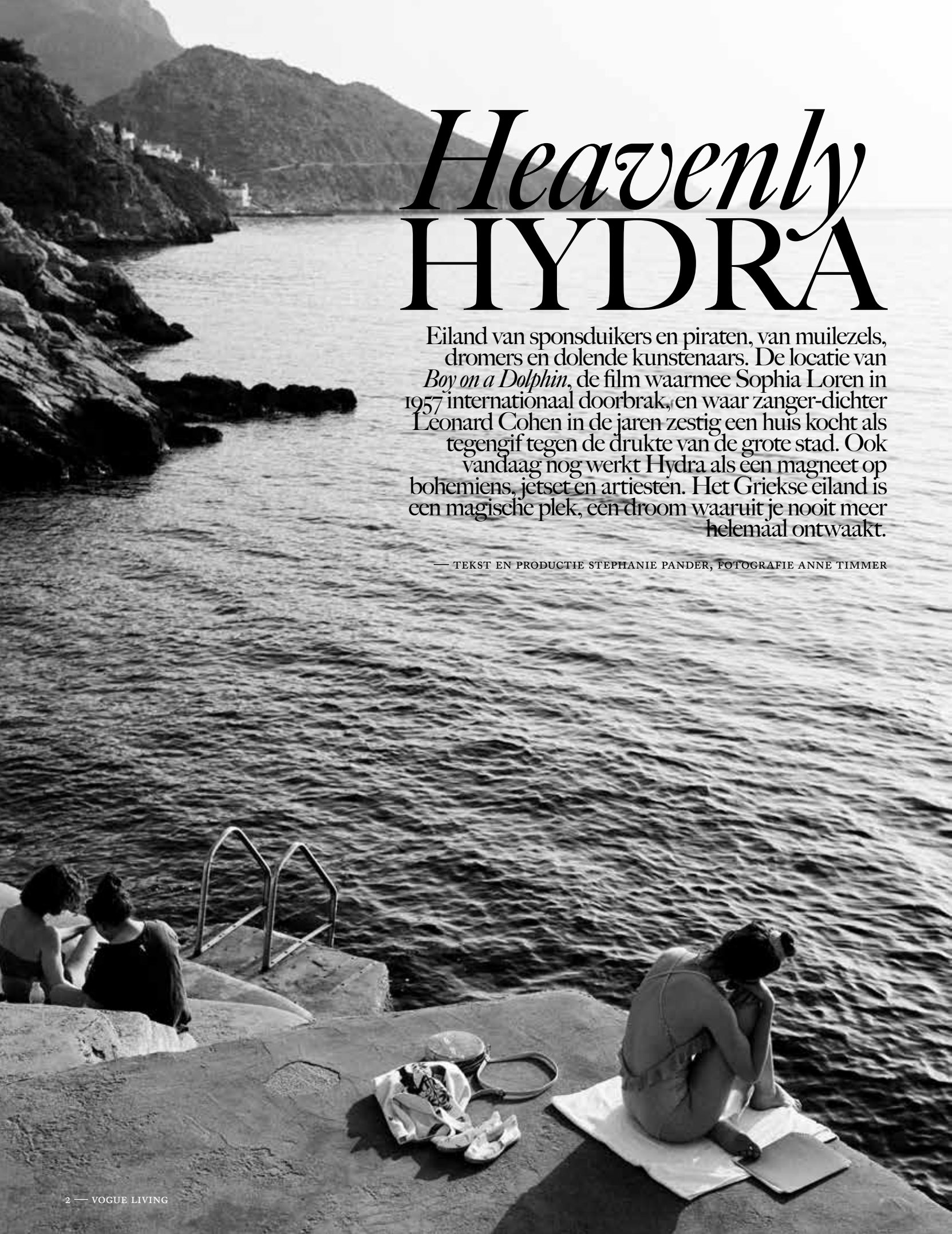

Het Zuid-Marokkaanse Taroudant is een onontdekte stad als oase, waar je nooit meer weg wil, Alain Caron en zonen vertellen in *Love in the Kitchen* over hun succesvolle familierestaurant in de Amsterdamse Pijp.

Vogue

ENTERTAINING

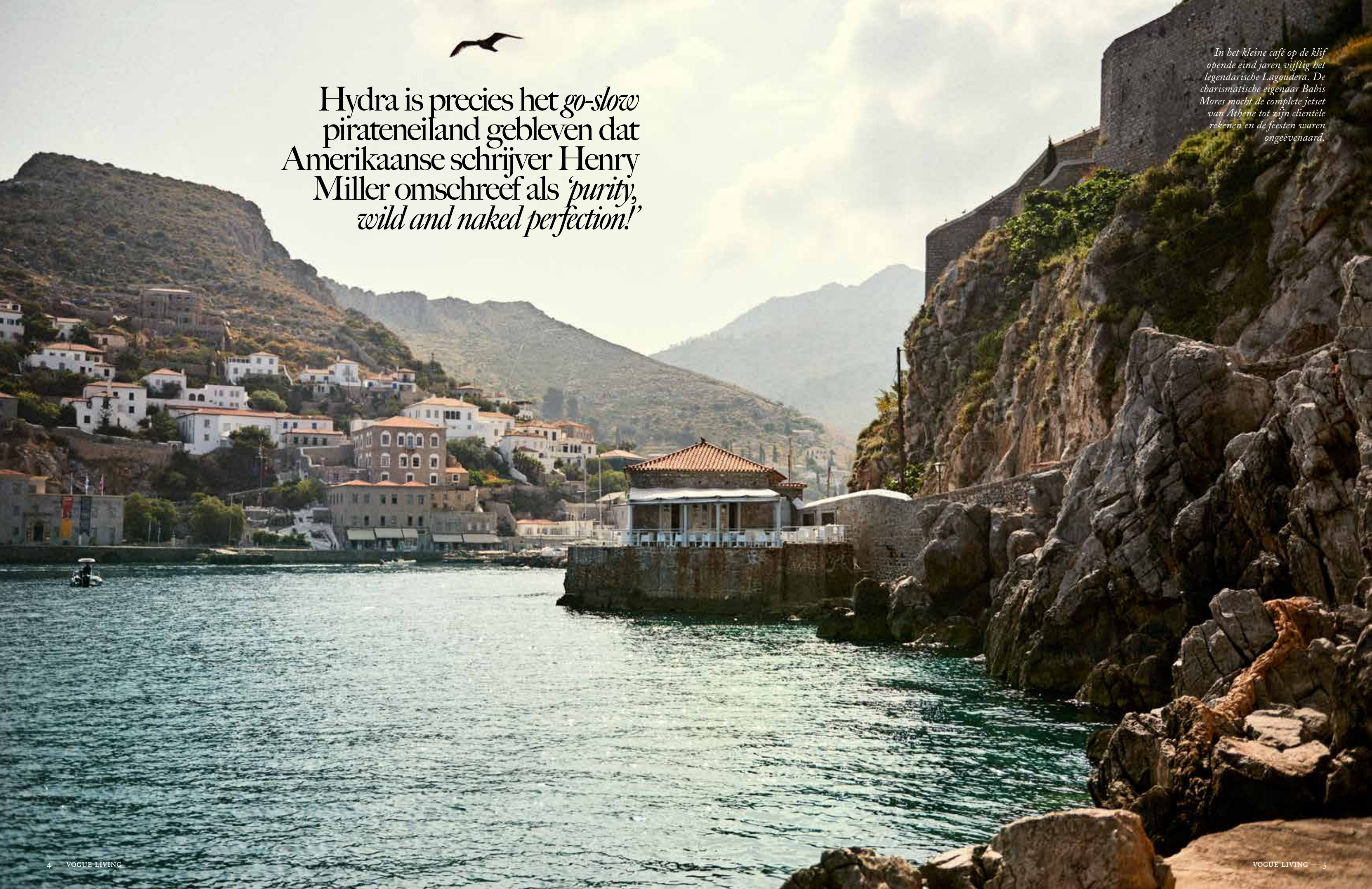

Heavenly HYDRA

Eiland van sponsduikers en piraten, van muilezels, dromers en dolende kunstenaars. De locatie van *Boy on a Dolphin*, de film waarmee Sophia Loren in 1957 internationaal doorbrak, en waar zanger-dichter Leonard Cohen in de jaren zestig een huis kocht als tegengif tegen de drukte van de grote stad. Ook vandaag nog werkt Hydra als een magneet op bohemiens, jetset en artiesten. Het Griekse eiland is een magische plek, een droom waaruit je nooit meer helemaal ontwaakt.

— TEKST EN PRODUCTIE STEPHANIE PANDER, FOTOGRAFIE ANNE TIMMER

Hydra is precies het *go-slow*
pirateneiland gebleven dat
Amerikaanse schrijver Henry
Miller omschreef als *'purity,
wild and naked perfection!'*

*In het kleine café op de klif
opende eind jaren vijftig het
legendarische Lagoudera. De
charismatische eigenaar Babis
Mores mocht de complete jetset
van Athene tot zijn clientèle
rekenen en de feesten waren
ongeevenaard.*

*In de zomermaanden
liggen de jachten
drie rijen dik in de
haven van Hydra.*

*Het huis van kunst-
verzamelaar Dimitrios
Antonitsis is tot de nok toe
gevuld met schilderijen,
foto's en boeken.*

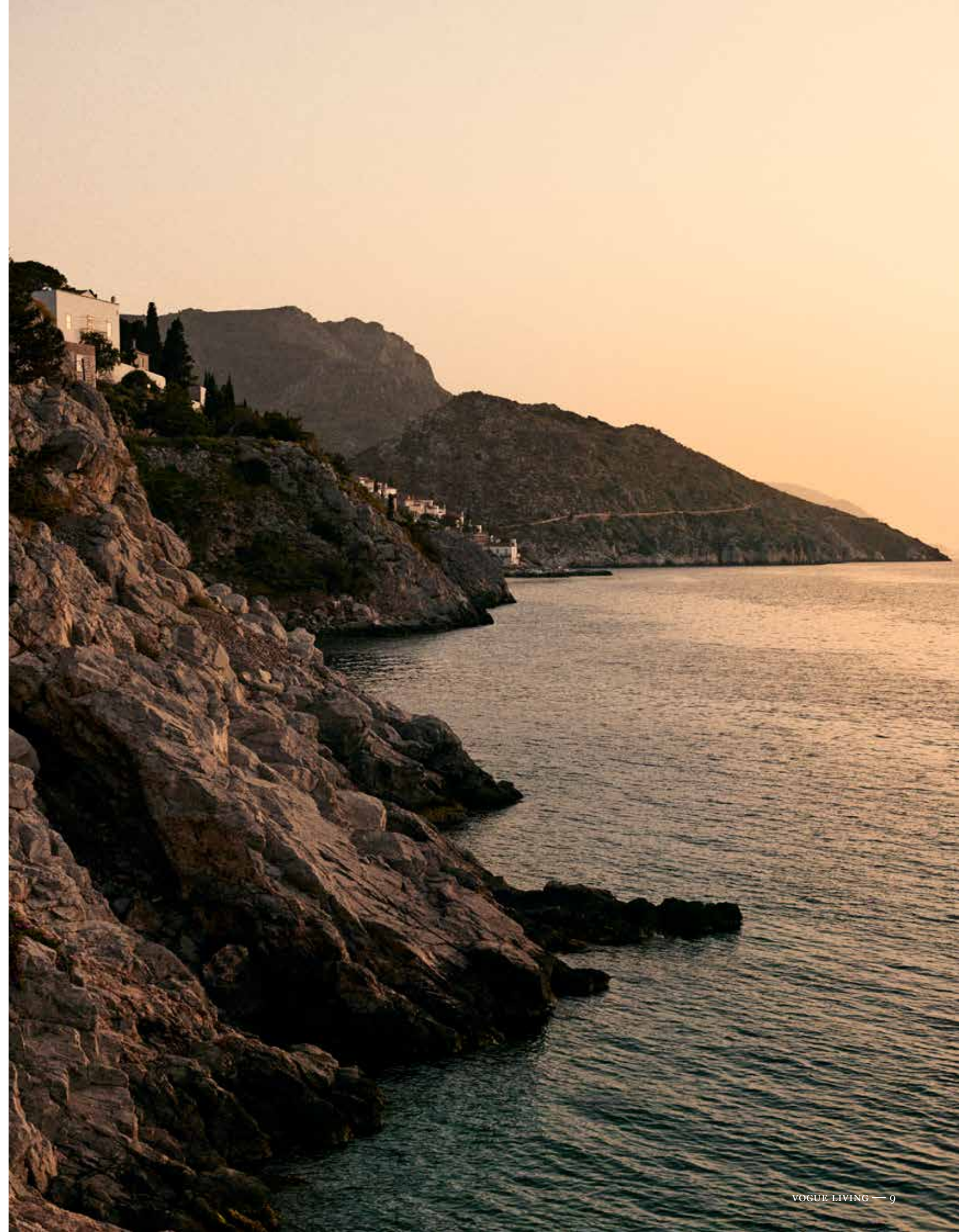
Zodra je
voet aan wal
zet, stap je in
een andere
dimensie. Hier
lopen mensen
in plaats van
dat ze racen,
hier zijn de
gesprekken
nog analoog in
plaats van via
WhatsApp

De Flying Dolphin vliegt over het water. De vleugelboot met jarenzeventiginterieur doet er anderhalf uur over om van de haven van Piraeus naar het eiland Hydra te varen. Een korte tocht, maar het voelt eindeloos ver van de bewoonde wereld als we aan het einde van de dag aan wal gaan in de *picture-perfect* haven van het hoofdstadje Hydra. Muilezels wachten ons op onder enorme gestreepte zonnedoeken die als vlaggen op een piratenschip boven de kade zijn gespannen. Geen Coca-Cola-parasols, geen gevelreclame, geen straatnamen en vooral: geen auto's. Het enige wat je hoort is het ruisen van de zee, het zachte klapperen van de zeilen tegen de masten en zo af en toe het luiden van de kerkklokken of het balken van een opstandige ezel. Alleen de gestroomlijnde miljonairsjachten in de haven met hun mondaine bemanning verraden dat het 2018 is. Verder is Hydra precies het *go-slow* pirateneiland gebleven dat Amerikaanse schrijver Henry Miller in de jaren dertig ontdekte en omschreef als *'purity, wild and naked perfection!'*.

Een Hydrioot met een Nike-trui aan laadt onze koffer op de rug van zijn ezel en probeert ons daarna zo gek te krijgen op zijn tweede ezel te stappen. Beide ritjes kosten twintig euro. Het blijven piraten hier op dit eiland, en wij Hollanders. Dus nee, *efcharisto capitano!* Eén ezel is voldoende voor vandaag. Samen klimmen we de 242 traptreden omhoog naar het huis van kunstenaar en curator Dimitrios Antonitsis, bij wie we de komende dagen te gast zijn. Onderweg omhoog laat de ezel geen kans voorbijgaan om een boterbloem of klapproos uit de berm te happen. Alsof hij ons duidelijk wil maken dat het zijn eiland is en hij bepaalt wat het tempo is vandaag. Wat de ezel betreft dus langzaam. Heel langzaam.

*'Like a bird on the wire
Like a drunk in a midnight choir
I have tried in my way to be free'*

Het is Hydra dat Leonard Cohen inspireerde tot deze vermaarde songtekst. Toen hij in de jaren zestig een huis kocht op het eiland, was er nog geen elektra. Nadat dat uiteindelijk was aangelegd, kon Cohen vanaf zijn terras de palen en draden zien, die ook voor de vogels nieuw waren. Een beeld waarvan hij jaren later dankbaar gebruikmaakte. Voor de 'dronkaard in een middernachtelijk koor' heeft hij naar alle waarschijnlijkheid zelf model gestaan, toen hij na een wilde avond in de legendarische Pirate Bar aan de haven met een groep vrienden naar huis lalde. Maar het is toch vooral de zoektocht naar de ultieme vrijheid die Cohen en al die andere kunstenaars, schrijvers, beroemdheden en dromers naar Hydra lokten. Die vrijheid lonkt nog steeds. Het geheim? Misschien is het de menselijke maat van het leven hier. Zodra je voet aan wal zet, stap je in een andere dimensie. Hier lopen mensen in plaats van dat ze racen, hier zijn de gesprekken nog analoog in plaats van via WhatsApp. De steile straatjes en de vele trappen dwingen een ander tempo af. De ezel weet dat al. We stoten ons nog minstens twee keer aan dezelfde steen en komen buiten adem en licht bezweet aan bij Dimitrios' *artist residence*, met vloeren van roze marmer die vragen om blote voeten, een betoverend uitzicht, geen wifi en vooral veel kunst, foto's en boeken. →

A low-angle, upward-looking photograph of a market street. Several large, striped awnings are stretched across the street, creating a canopy effect. The awnings have a wavy, undulating pattern and are primarily in shades of brown and tan. Some awnings have white or light-colored scalloped edges. The perspective makes the awnings appear to converge towards the top of the frame. In the background, buildings and other market structures are visible through the gaps in the awnings.

Enorme gestreepte
zonnedoeken zijn als vlaggen
op een piratenschip
boven de kade gespannen

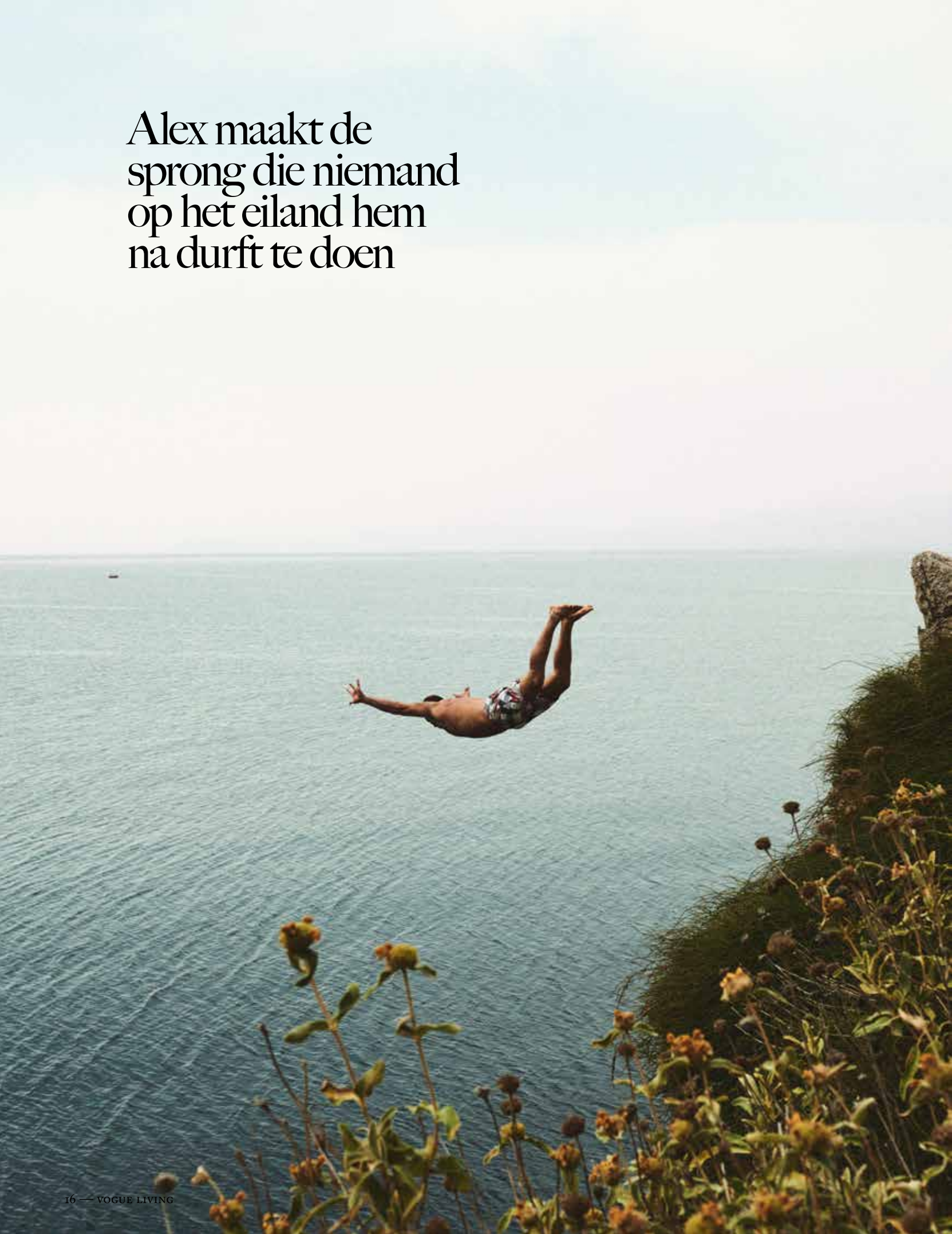
Onvergetelijk is de scène
waarin een piepjonge Loren
zich optrekt aan de rand van
de boot terwijl haar dunne
katoenen kaftan tegen haar
natte boezem plakt

Het enige wat je
hoort is het ruisen
van de zee, het
zachte klapperen
van de zeilen
tegen de masten
en zo af en toe het
balken van een
opstandige ezel

*Op Hydra zijn geen
auto's of brommers;
vervoer gaat lopend
of met een ezel.*

Alex maakt de
sprong die niemand
op het eiland hem
na durft te doen

*Slaapkamer in de
artist residence van
Dimitrios Antonitsis.*

Supermodel Kate Moss en haar tomboy- aristocraat Nikolai Von Bismarck zijn op Hydra gezien tijdens het bezichtigen van een mogelijke huwelijkslocatie

Dimitrios is initiator van Hydra School Projects (HSP), een non-profitplatform dat tentoonstellingen organiseert in een oud schoolgebouw net boven de haven. Afgelopen jaren was daar onder meer werk te zien van de Duitse cultfotograaf Juergen Teller en de New Yorkse kunstenaar Brice Marden. Met HSP tracht Dimitrios de *art-vibe* van de gouden jaren zestig en zeventig terug te brengen op het eiland, samen met de Griekse miljardair en kunstverzamelaar Dakis Joannou. De steenrijke Dakis opende in een voormalig slachthuis hoog op een klif een dependance van zijn Deste Foundation uit Athene. Dakis' entree op het eiland blijft overigens nimmer onopgemerkt; zijn motorjacht *Guilty*, ontworpen door niemand minder dan Jeff Koons, is een 35 meter lang drijvend kunstwerk.

Helaas is Dimitrios er niet zelf om ons te ontvangen. Hij is met de ochtendboot naar Athene vertrokken om de opening van een expositie bij te wonen. Hydra-insider Joanna wacht ons op met de sleutels. Zij legt snel uit hoe het warme water werkt, gooit de luiken open om het betoverende uitzicht op de haven te laten zien en na een handvol andere adviezen en tips, haast zij zich naar de steiger om de laatste boot naar Athene te halen. 'Als je een probleem hebt de komende dagen, zoek dan in de haven naar mijn zwager Sotiris. Hij kent alles en iedereen op het eiland.' Wij blijven alleen achter in het paradijs en lopen de 242 trap treden weer naar beneden om op tijd te zijn voor de zonsondergang op het terras van Hydronetta – *not to miss!* Terwijl de zon in zee zakt en subtiel de contouren van de naburige eilanden uitlicht, drinken we Aperol Spritz en kijken we naar de eilandjeugd die vanaf de kliffen een duik neemt in het kristalheldere turquoise water.

Bohemien hideaway

De Amerikaanse kunstenaar Brice Marden heeft sinds de jaren zeventig een huis op Hydra. Zijn twee dochters, fotograaf Mirabelle en chef Melia – eigenaar van het New Yorkse restaurant The Smile in Bond Street – zijn graag geziene gasten in de zomermaanden. Marden is slechts een van de vele kunstenaars die zich aangetrokken voelen tot de magie van dit Griekse eiland. Hydra heeft van oudsher een aantrekkingskracht op artiesten. De bekendste is waarschijnlijk Cohen, maar Marlene Dietrich en Richard Burton waagden in de jaren vijftig al de oversteek. Allemaal wilden zij weten waar die magische plek was waar Sophia Loren naar sponzen duikt in de film *Boy on a Dolphin* uit 1957. Onvergetelijk is de scène waarin een piepjonge Loren zich optrekt aan de rand van de boot terwijl haar dunne katoenen kaftan tegen haar natte boezem plakt. Eenmaal aan dek gooit zij de zak sponzen naar haar aartsluie, maar bloedmooie Griekse geliefde die ligt te slapen in de punt van de boot. *'Because you lazy, I work!'*, roept ze uit met een zwaar Italiaans accent. Haar internationale doorbraak is een feit en de film lanceert niet alleen Hydra, maar ook alle andere Griekse eilanden als ultieme vakantiebestemming.

In de jaren zeventig volgen Mick Jagger, Keith Richard, Pink Floyd en Joan Collins. *Game of Thrones*-koppel Kit Harington en Rose Leslie streek er twee zomers geleden neer tijdens een *lovebirds*-tripje. Supermodel Kate Moss en haar tomboy-aristocraat Nikolai Von Bismarck zijn er gespot tijdens het bezichtigen van een mogelijke huwelijkslocatie en actrice Chloë Sevigny en haar entourage werden er vorige zomer nog gespot tijdens *cocktail hour* op het terras van The Pirate Bar. En dan de kersverse prinses Meghan, die er een vrijgezellenfeestje van een vriendin bijwoonde, vlak voor zij haar Harry ontmoette. Had Hydra haar betoverd en in *the mood for love* gebracht? →

*De Amerikaanse schrijver
Henry Miller omschreef de
hoefijzervormige haven van
Hydra als 'esthetisch perfect'.*

*De zonderlinge koekjesmiljonair
Alexandros Papadopoulos met
zijn Hasselblad-camera op het
terras van The Pirate Bar.*

*Zonsondergang
met Aperol Spritz
op het terras van
Hydronetta.*

Harriet Jarman van
Harriet's Horses
tijdens een tour over
het eiland.

Vogue's goldlist

Doen

Paardrijden met Harriet De Britse Harriet Jarman kwam in de jaren zeventig met haar hippie moeder naar het eiland. Tegenwoordig heeft Harriet een kudde prachtig verzorgde paarden en neemt zij je mee op een tocht door de binnenlanden naar het oude klooster op de top van de berg. harrietshydrahorses.com

Pak een watertaxi Lopen is het best op Hydra, maar wil je net wat verder kijken dan het kiezelstrand van Vlychos, pak dan een van de watertaxi's in de haven en vraag de kapitein je naar Bitsi Beach aan de westkant van het eiland te varen. Neem water en proviand mee.

Lezen Stephan Fry's recent verschenen *Mythos*, een vertelling van de bekendste Griekse mythes. Voor iedereen die geen Grieks heeft gehad op school maar wel van mooie verhalen houdt. De verhalen komen hier letterlijk tot leven.

Shoppen

Elena Votsi Jewelry & Turquoise Het lijkt of alle boetieks op het eiland zo'n beetje hetzelfde verkopen, maar de sieraden van Elena Votsi en de kaftans van boetiek Turquoise steken net even boven de rest uit.

Eten & drinken

Flora's Deze historische patisserie ligt een paar straten achter de haven, aan een idyllisch pleintje met citroenbomen. Ze maken er de beste baklava van het eiland en serveren er oudervetse Griekse koffie bij.

Hydronetta Haast je rond zonsondergang naar Hydronetta voor een Aperol Spritz of een Sex on the Beach. De tafels staan verdeeld over een drietal terrassen zodat iedereen eerste rang zit als de zon in zee zakt. Volgens de Grieken een van de mooiste *sunset-spots* van Griekenland. hydronetta.gr

Isalos Dit terras aan de haven is de perfecte ontbijtplek en fungeert als een openlucht-kantoor voor iedereen die thuis geen wifi heeft. Op de kaart staat thee van Mariage Frères uit Parijs. isaloshydra.gr

Petkakis Deze kleine taverne in het gehucht Kamini is volgens insiders – die het trouwens 'Stefano's' noemen – de beste plek voor een perfect gegrilde inktvis.

The Pirate Bar Dit is waar Leonard Cohen zijn retsina dronk en waar Jackie O. en Sophia Loren aanschoven in de jaren zeventig. De bar wordt gerund door Takis en zijn vrouw, het Britse ex-model Wendy. Zij is beroemd om haar geroosterde kip die ze alleen tijdens lunchtijd serveert. Als je geluk hebt schuift ze aan en vertelt ze over alle celebs die het eiland bezochten en bezoeken. Wendy's zoon Zeus maakt 's avonds de cocktails.

Slapen

In de *artist residence* van Dimitrios Antonitsis hoog op de heuvel boven de haven. Je kunt de villa boeken via Hip Away Villas, een site met de mooiste privéhuizen in Griekenland. hipawayvillas.com

*Like a bird on the wire
Like a drunk in a midnight choir
I have tried in my way to be free'*
– Leonard Cohen

Hydra heeft geen zandstranden. Zwemmen doe je vanaf de rotsen en stenen plateaus waaraan voor het gemak trapjes zijn bevestigd. Het dichtst in de buurt van een strand komt het kiezelstrand van Kamini, waar je vanaf Hydra in tien minuten naartoe wandelt. Als je doorloopt over het hoge pad langs de zee, kom je in Vlychos, waar een iets langer strand is en een kleinschalige vestiging van het Four Seasons-hotel. Stop onderweg voor gegrilde inktvis bij Petkakis, een taverne met vijf tafels net voor Kamini, en volgens insiders het beste adres van het eiland. Als Petkakis vol zit, is Kodylenia Taverna een mooie tweede optie, met uitzicht over het strandje van Kamini.

Die avond zoeken we Sotiris op in zijn expositieruimte naast café Isalos. We drinken thee uit de kopjes van zijn overgrootmoeder en luisteren naar zijn verhalen over het Hydra van twee eeuwen geleden. De Hydrioten waren beroemd om hun kennis van scheepsbouw en berucht om het enteren van schepen die per ongeluk te dicht bij het eiland kwamen. 'Het waren geen slechteriken, hoor,' zegt Sotiris, 'maar gewoon Robin Hoods die stalen van degenen die het konden missen. Een beetje zoals de ezelrijvers van vandaag.' Verzadigd door zijn mooie piratenverhalen, liters thee en een nipje ouzo aanvaarden wij zonder haast de klim omhoog.

Sprong naar de vrijheid

Iedere dag op Hydra is een ideale dag, en die begint stevast op het terras van café Isalos, waar ze Griekse yoghurt met honing en noten serveren. En een cappuccino waar zelfs de Italianen aan het tafeltje naast ons even stil van worden. Op dag één zijn we nieuw, op dag twee worden we vriendelijk begroet en op dag drie binnengehaald als oude bekenden. Na een van die dierbare ontbijtsessies bij Isalos neemt de gespierde eigenaar Stelios ons mee naar een 28 meter hoge klif tussen Hydra-haven en Kamini. Hij is een van de beste klifduikers van het eiland en vertelt hoe hij en zijn vrienden vroeger van de hoge kliffen in zee doken om indruk te maken op de mooie toeristenmeisjes die hier in de zomermaanden op vakantie waren. Vanwege een blessure kan Stelios vandaag niet springen, maar hij stelt ons voor aan zijn vriend Alex. Alex kwam zeven jaar geleden vanuit Albanië naar Hydra op zoek naar een beter leven. Tijdens zijn vlucht werd hij achternagezeten en moest hij letterlijk springen voor zijn leven. Een sprong naar de vrijheid, en sindsdien maakt hij die sprong elke dag opnieuw, hier van de kliffen op Hydra. Alex: 'Alleen door te springen voel ik me echt vrij.' Als we hem voorzichtig naar de punt van de klif zien schuifelen en hij zich klaarmaakt voor de sprong die niemand op het eiland hem na durft te doen, schieten Cohens mooie woorden weer door ons hoofd: *'Like a bird on the wire ...'* —